

7.12 Služba postihnutým morom v Augsburgu

Akty Tirolskej provincie z roku 1607

Založením prvého kláštora v Mníchove prekročili bratia v r. 1600 hranicu Tirolska do vojvodstva Bavorsko. Čoskoro nato nasleduje druhý bavorský kláštor v oblasti kniežacieho biskupa Augsburgu (stavba v r. 1601- 02). Na založenie kláštora je vyslaný Ľudovít zo Saska, ktorý si so sebou prináša bohaté priekopnícke skúsenosti zo Švajčiarska a Tirolska. Už jeho prvá kázeň v Augsburgu na sviatok sv. Magdalény je veľkým úspechom. Kvôli tomu ľudovému kazateľovi budú v budúcnosti hýfne prúdiť katolíci i nekatolíci. Nato sa rozhodnú bratia Fuggerovci pre stavbu kapucínskeho kláštora. Ten sa postaví po rokovaníach s biskupom a mestskou radou – konaných z opatrnosti kvôli nekatolíkom tajne - vedľa domu baróna Filipa Eduarda Fuggera a úplne sa dokončí už v októbri 1602.

Ako kdekoľvek inde, tak aj tu sa nebojácne dávajú bratia počas moru v roku 1607 do služby chorým. Sám Ľudovít zo Saska zostáva s chorou nohou v kláštore a tu v r. 1608 zomiera. Spoločenstvo v Augsburgu neskôr občas vykazuje 40 rehoľníkov. Pri delení provincie v r. 1668 pripadne kláštor Tirolskej provincii, potom v r. 1771 do švábsko-pfalckej kustódie. Budova je dnes zničená.¹

10040 Keď v tom istom čase zúrila z Božieho dopustenia v Augsburgu ťažký mor, ten sa stával zo dňa na deň horší a kosil stále viac ľudí, išli bratia z horiacej lásky k Bohu a k blížnemu sami od seba do domu chorých ležiaceho mimo mesta a v radostnej odovzdanosti tam vykonávali chorým potrebné duchovné i telesné služby milosrdenstva. Svoje dielo konali spôsobom, že povznášali nielen katolíkov, ale aj bludárov a svojím správaním si získali veľkú chválu a vysoké uznanie. No na to dbali málo, oveľa viac sa usilovali o česť všemohúceho Boha a spásu blízneho a neochvejne sa pridržali svojho zbožného, Bohu milého nasadenia, pokým mor neskončil. Dvaja bratia sa však nakazili morom, boli ním zahubení a odovzdali svoje duše Bohu, ako sme veríme, aby s ním kraľovali vo večnosti. Boli pochovaní na cintoríne blízko spomenutého domu chorých.

Jeden z nich sa volal otec brat Johannes z Babenhausenu a bol kňazom, druhý sa volal brat Gregor z Mníchova a bol laickým bratom. Mestskej rade sa zbožný príklad bratov páčil tak veľmi, až im výlučne neďaleko toho domu chorých postavila kláštor s kostolom, aby mohli počas trvania moru vykonávať ofíciium a zároveň sa bez väčšieho zdržiavania venovať chorým.

Koniec koncov sa v tomto roku zdalo, že v blízkosti všetkých kláštoroch provincie bol veľký počet duševne pomätených a zlými duchmi trápených a posadnutých bratov, takže sa na rôznych miestach konali exorcizmy a odkladali sa vysviacky klerikov.

¹ Prameň: Acta et Memorabilia Provinciae Tyrolensis cum origine et propagatione Monasteriorum, 9. O nemecký preklad latinského textu sa postaral Othmar Noggler z bavorskej provincie.